

Tervehdys täältä tuntureilta!

... ISOJA ja pieniä asioita ...

Tervehdys täältä tunturista!
Tiedäthän tunturin, se on korkea.
Kun menee tunturin huipulle, niin ihan hengästyy,
koska pitää kulkea ylöspäin.
Kun tulee tunturista alas,
niin pitää katsoa tarkkaan,
ettei kompastele ja kupsahda nurin.

Tunturit ovat korkeampia kuin mäet tai vaarat.
Tunturit ovat niin korkeita,
että niiden huipulla ei kasva puita.
Puut tarvitsevat tuulettomampia ja lämpimämpiä kasvupaikkoja.
Tunturissa kasvaa matalia varpuja kuten vaikkapa variksenmarjoja.
Tunturin rinteillä ja kivien päällä voi kasvaa myös jäkäliä.
Tunturit ovatkin kivikkoisia.

Tunturissa asun myös minä.
Tarkemmin sanottuna asun Ukselmapää-tunturissa.
Minä olen Elska-menninkäinen,
ja koska asun Ukselmapää-tunturilla,
minä olen Ukselmapään Elska.

Ukselmapään tunturi on tällä Urho Kekkosen kansallispuistossa.
Tiedätkö, mikä kansallispuisto on?
Kansallispuisto on sellainen paikka,
missä luonto saa olla semmoisena kuin se on.
Puita ei kaadeta kansallispuistossa.
Eläimille kansallispuisto on hyvä paikka asua.
Kansallispuistossa voi hyvin retkeillä,
käveleskellä tai vaikka hiihdellä.
Kansallispuistossa ei saa roskata,
eikä kyllä missään muuallakaan saa roskata.

Olen kansallispuiston oma menninkäinen.

Olen aika iso...
...tai pieni...
...heh...riippuu ihan siitä, mihin vertaa.
Kun seison hirven vieressä, niin tunnen olevani aika pieni.
Kun olemme muurahaisen kanssa vieretysten,
niin silloin tunnen itseni ihan jättiläiseksi!
Pajupensaan kanssa olemme aika tavalla samankokoisia.



Jotain isoa minussa itsessäni on, kun vertaan itseäni vaikkapa ihmisiin;
minulla on isot korvat.

Isoilla korvilla kuulen tosi hyvin kaikki tärkeät asiat.
Isoilla korvilla kuulen niin pienet kuin suuretkin tunturin ja metsän asiat.
Ja on minussa jotain ihmeellistäkin.

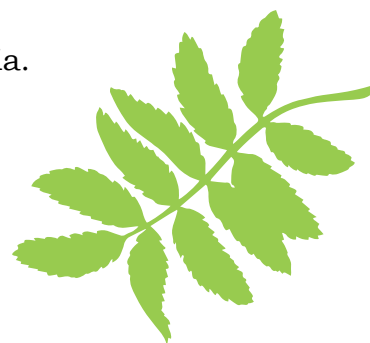
Nimittäin,
jos on kova meteli,
vaikkapa auton tai moottorisahan pärinää,
niin korvani kutistuvat pikkuruppanoiksi.



Siksi liikuskenkin aina hissukseen tunturissa tai metsässä.
Metsässä kannattaa muutenkin liikkua hiljaa,
silloin kuulee kaikenlaisia jänniä metsä juttuja;
kuulee uutisia ja sanomia, kuulee juoruja ja juttuja.
Kerron sinulle joskus myöhemmin,
millaisia jänniä metsän juttuja olen kuullut.



Hiukseni ovat hieman takkuiset.
Hiuksiini tarttuu helposti jäkäliä, puiden lehtiä ja neulasia.
Häntäkin minulla on.
Lisäksi voin kertoa, että suuni on usein hymyssä.



Elska

Menninkäisen mietteet kirjoitti paperille Kristiina Aikio.

Tehtävä: isot ja pienet

1. Mene pihalle ja vertaa itseäsi muihin luontokappaleisiin. Kerro sitten oletko iso vai pieni? Kun seison kävyn/ neulasen/ jäniksen papanan vieressä, olen todella iso. Kun seison männyn/koivun/kuusen/pihlajan vieressä, tunnen itseni todella pieneksi. Kun seison pajupensaan/katajan/puun taimen vieressä, näen, että me kaksi olemme samankokoisia.

2. Avaa korvat suureksi, sulje silmät ja kuuntele luonnon ääniä. Mitä kuulet?

3. Piirrä kuva korkeasta, kivikkoisesta Ukselmapään tunturista. Piirrä tunturin huipulle Elska-menninkäinen, jolla on isot korvat, takkuinen tukka, lyhyt häntä ja hymyilevä suu.

